

वा० रा०

॥ १५७ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विधेयाश्वैः सारथ्यधीनाश्वैः समायुक्तः ॥ ९ ॥ साशिला व्यर्थमुद्यता अभवदितिशेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ गिरिशृंगाणिचोद्यताः ॥
गृहीत्वेतिशेषः ॥ गृहीत्वायुद्धार्थमुद्यतावभूवुरित्यर्थः ॥ १२ ॥ ततस्तद्वर्षेविसृजंतसेवानराइंद्रजितंक्षिपंति आक्षिपंतिस्म ॥ तिरस्कृतंचक्रुरितियावत् ॥ १३ ॥ १४ ॥
कस्माद्विषण्णवदनाविद्रवध्वंशं वंगमाः ॥ त्यक्तयुद्धसमुत्साहाः शूरत्वं कनुवोगतं ॥ पृष्ठतो न ब्रजध्वं मामग्रतो यांत माहवे ॥ ३ ॥ ए
वमुक्ताः सुसंकुद्धा वायुपुत्रेण धीमता ॥ शैलशृंगान्द्रुमांश्चैव जगद्गृह्णन्मानसाः ॥ ४ ॥ अभिपेतुश्च गर्जतो राक्षसान्वानरर्षभाः ॥ परि
वार्य हनूमंतमन्वयुश्च महाहवे ॥ ५ ॥ स तैर्वानरमुख्यैस्तु हनूमान्सर्वतो वृतः ॥ दुताशन इवाचिष्मान दहच्छत्रुवाहिनीं ॥ ६ ॥ सराक्षसा
नांकदनंचकार सुमहाकपिः ॥ वृतो वानरसैन्येन कालांतकयमोपमः ॥ ७ ॥ स तु शोकेन चाविष्टः कोपेन महताकपिः ॥ हनूमान् प्रावणिर
थे महतीं पातयच्छिलां ॥ ८ ॥ तामापतंतीं दृष्ट्वैव रथं सारथिना तदा ॥ विधेयाश्वसमायुक्तो विदूरमपवाहितः ॥ ९ ॥ तमिंद्रजितमप्रा
प्य रथस्थं सह सारथिं ॥ विवेश धरणीं भित्त्वा साशिला व्यर्थमुद्यता ॥ १० ॥ पतितायां शिलायां तु व्यथितारक्षसांचमूः ॥ निपतंत्याच शि
लयारक्षसामथिताभृशं ॥ ११ ॥ तमभ्यधावंछतशो न दंतः काननौकसः ॥ तेद्रुमांश्च महाकाया गिरिशृंगाणि चोद्यताः ॥ १२ ॥ क्षिपं
तींद्रजितं संख्येवानराभीमविक्रमाः ॥ वृक्षशैलमहावर्षे विसृजंतः प्लवंगमाः ॥ १३ ॥ शत्रूणांकदनंचक्रुर्नेदुश्च विविधैः स्वनैः ॥ वानरै
स्तैर्महाभीमैर्घोररूपानिशाचराः ॥ १४ ॥ वीर्यादभिहता वृक्षैर्व्यचेष्टं तरणक्षितौ ॥ स सैन्यमभिवीक्ष्याथ वानरादि तमिंद्रजित् ॥ १५ ॥
प्रगृहीता युधः क्रुद्धः परानभिमुखो ययौ ॥ स शरौघानं वस्तृजन्स्वसैन्येनाभिसंवृतः ॥ १६ ॥ जघान कपिशार्दूलान्सुबहून् दृढविक्रमः ॥
शूलैरशनिभिः खड्गैः पट्टिशैः शूलमुद्गरैः ॥ १७ ॥ ते चाप्यनुचरांस्तस्य वानराजघ्नुराहवे ॥ १८ ॥ सुस्कंधविटपैः शैलैः शिलाभिश्च म
हाबलः ॥ हनूमान्कदनंचक्रे रक्षसांभीमकर्मणां ॥ १९ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

यु० कां०

॥ १५७ ॥